

Moralens Navn gik i Spidsen for Toget i 1908 ned til den daværende Rigsdagsbygning og vendte op og ned paa vort Dannebrog. Da var det det nuværende ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, der var umoralsk, og som man ikke kunde have der. I 1922 er det den højtærede Finansminister, hvis Moral er af en saadan Art, at han efter det Partis Medlemmers Udsagn ikke kan blive siddende. I Øjeblikket kunde man maaske bruge det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen paa Hr. Neergaards Plads. Hvis vi lever tilstrækkeligt længe, og de to højtærede Politikere lever tilstrækkeligt længe, kunde man maaske se de to ombyttede endnu gentagne Gange af det konservative Parti i Moralens Navn.

Jeg ønsker ikke at blande mig i Diskussionen om 9. Juli-Erklæringen eller at tage den højtærede Stats- og Finansminister i Forsvar; det maa hans Parti, det maa det Regeringsflertal, som bærer Regeringen, gøre. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke var ærlig, da han sagde: Vi vil ikke udnytte denne Situation politisk. Hvad er det nemlig, det konservative Folkeparti har gjort siden Landmandsbankens Rekonstruktion? Det er at udnytte 9. Juli-Erklæringen politisk i Moralens Navn. Det er det, der er sket. Hvorfor krævede det konservative Folkeparti ikke Statsministerens Afgang samtidig med, at Landmandsbanken skulde rekonstrueres? De kunde jo have krævet det den Gang, men de glemte det. Var de saa forvirrede af Situationen, at de glemte at sige, at Betingelsen for at rekonstruere Landmandsbanken maatte være, at de to Ministre, der havde været med ved 9. Juli-Erklæringen, gik af? Dette vilde sikkert være sket, hvis de Konservative den Gang havde krævet det, Landmandsbankens Rekonstruktion var neppe væltet af den Grund. Men de tav, og da tav for øvrigt Socialdemokratiet ogsaa. Det havde haft Lejlighed til i Udvalget, der forhandlede, at sætte Statsminister Neergaards og Handelsminister Rothes Afgang i Forbindelse med Rekonstruktionen, og da var det sikkert sket. Men at man nu bagefter i Moralens Navn prøver at udnytte Situationen politisk, forekommer mig ikke at være tiltalende. Jeg agter ikke at være med til det. Vort Parti er Modstander af Regeringens Skattepolitik, der er vendt ensidigt og haardt imod Byernes Mellemlag, vi kræver en Ændring paa dette Omraade og i Regeringens Kurs overfor Byerhvervene i det hele taget, men vi agter ikke at udnytte Situationen moralsk.

Nu siger man fra alle Sider, at man ønsker Valg. Hvis ærede Medlemmer ærligt vilde sige, hvad de mener inderst inde, tror jeg, de alle vilde sige, at de ønsker ikke Valg; intet Parti ønsker Valg, hverken det konservative Folkeparti, Venstre, det radikale Venstre eller Socialdemokratiet. (*Afbrydelse*: Hvor ved De det fra?). Det ærede Medlem kan være forvisset derom; Valgene i 1920 var dyre Valg; alle Partier ønsker Fred saa længe som muligt, Pengekasserne bugner ikke; det er kun store Ord til Vælgerne, der lyder, naar de siger Valg, for ingen ønsker Valg. Vi for vort Vedkommende tager Valget, naar det kommer (Munterhed). Ja, ja, det kommer andre Partier ogsaa til. Men vi tror, at Moralens og Landmandsbankens Affærer vil være et uheldigt Grundlag at holde Valg paa, det vil blive Landmandsbanksaktionærgeneralforsamlinger rundt omkring. Det er ikke det, vi skal have Valg paa, men de politiske Spørgsmaal, og det faar man ikke i dette Øjeblik. Det, jeg mener er det forkastelige, er, at man for at fiske Stemmer i Moralens Navn fortsætter Uroen, uagtet Betingelsen for Landmandsbankens Rekonstruktion netop var Ro; hvis man da ønskede at blive af med et Navn i Regeringen, burde man have stillet Kravet samtidig med Bankens Rekonstruktion. Jeg synes, det er mindre smukt og loyalt af det konservative Folkeparti, naar Regeringen saa ensidigt har knyttet sin Skæbne til det, at falde den i Ryggen i Moralens Navn, saa snart det finder Lejlighed dertil for at kapre lidt Vælgere, og det er mindst af alt til Gavn for det borgerlige Samarbejde, som de 2 Partier vil have Patent paa, idet de frakender os andre, der staar paa den individualistiske Samfundsoptattelse, Karakteren borgerlig. Hvem er hele denne Uro til Gavn for? Kun for Socialdemokratiet; det er Agitationsstof for Socialdemokratiet.

Hvorfor taler de saa meget om Moralens? Jeg tror, at det er for at skjule det Svælg af Uoverensstemmelse, der er mellem de to Fløje i Regeringspartierne, det er for at skjule den Uoverensstemmelse, der er f. Eks. mellem det ærede Medlem Hr. Drachmann og det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Moralens skal bruges som Lynafleder. Hvad er de to ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Drachmann enige om? De kan blive enige om at gennemføre et Militærforlig, som ikke tilfredsstiller nogen af dem, smække et halvt Hundrede Millioner ud til en Militærordning, som ingen tror paa. Og de kan blive enige om at gennemføre den ene nye Skattebyrde paa Byernes